

B?nöz?k, aberráltak

2012 december 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Megítélésük a rendszerváltás óta bizonytalan. Nemcsak a gonoszságot és az ostobaságot testesítik meg, mint régen, a kádári szép id?kben, de ízléstelenül ordító reklámhordozói is egy új életstílusnak, a siker és az izgalom keresésének.

Régen, a szocializmus építésekor arról beszéltünk, hogy a polgári kriminológiában nyilvántartanak ugyan

fehérgalléros b?nöz?ket, itthon azonban alig nyílik terep a számukra.

B?nügyi szakíróink még a nyolcvanas évek második felében is azzal vigasztaltak minket, hogy az adócsalás, sikkasztás, csekkhamisítás és kábítószer-kereskedés csak Nyugaton és az Amerikai Egyesült Államokban divatos, nem is beszélve a városi szubkultúráról és az alvilágról. Nálunk voltak ugyan olyan gócok, ahol a visszaes?k két büntetés közt meghúzhatták magukat, s volt egy Tonhauser-féle b?nüldöz?i csoport – amely a szervez?d?ben lév? alvilággal és a cigányb?nözéssel foglalatzkodott –, de az egészet egyfajta belügyi romantika lengte körül. Moldova riportjaiból tudtuk meg, hogy b?n az élet, de a b?n létez? valósága, úgy t?nt, elkerüli otthonainkat. A rendszerváltással legalább e téren utolértük Amerikát. Ma világnézettelen kiábrándultsággal üldözi a rend?r a b?nöst: a társadalmat és a b?nöz?t elválasztó határvonal elvesz?ben.

Azt is meg kellett tanulnunk, hogy a szexuális aberráció tizenkét f? válfájának képvisel?i ugyanolyan húsból és vérb?l való emberek, mint bárki más. Régen bujkáltak, vagy hivatalosabban, „látens formáikhoz képest ismertté vált és vizsgálható jelenségeik csak elenyész? százalékot képviseltek”. Akadályt jelentett az ? védpajzsul felöltött „prüderiájuk”, és mint szakembereink mondták, a nemi elfajulás megnyilvánulási formái ezzel szinte áttekinthetetlenül váltak. Ma csak a tévét kell kinyitni, rámenni a világhálóra, vagy megnézni a meleg felvonulását: semmi prüderia, a legnagyobb bajuk csak az lehet, hogy nem leszünk velük egy véleményen. Akkor ?k voltak az álszentek, ma a kisember, aki kénytelen az egész komédiához jó képet vágni. Hogy világosan lássuk, mir?l is van szó, érdemes egy 1987-es kis belügyi szótárt felütni.

Bevezet?képp egy tanulságos mondat: „A szexuálaberráltak a jogsért?k közé is besorolhatók, mert jelent?s részük cselekménye ab ovo törvényt sért.” Homoszexuálisok, prostituáltak, pederaszták, nimfomániások, szadisták, mazochisták, fetisisták, transzvesztiták, exhibicionisták, voyeur-ök, szodomiások, biszexuálisok – szól a felsorolás. A média megdolgoz minket: az élet élvezetéhez az általuk ?zött nemi játékok éppúgy hozzátartozhatnak, mint a római császárok idején. A prüderia, a szemlesütés tehát a mi térfelünkre került. A szemét lesüt? kisember abban bízik, hogy az egész csak blöff, az élet szépsége és értelme egészen más. S elcsodálkozik azon, ha e szexuális játékok valamely túl lelkes ?z?je rács mögé kerül, miért nincs b?ntudata. Csak a kriminológiai határt lépte túl.

A jövő? számtalan jóslat, tudós-feltételezés bekövetkezését ígéri. Ebben benne van a világvége is. Azért nem árt józanabb dolgokra, például a történelem tanulságaira figyelni. Vigasztalásul mondom, hogy a hit közkatonáinak, a diakónusoknak és diakonisszáknak – akiknek m?ködését els? ízben Nagy Constantinus császár engedélyezte híres milánói ediktumában – ma is egyik legfontosabb feladatuk a pogányok megtérítése.

Tamáská Péter - magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyarmenedek.com

Ajánló